

---

# Jak nám fakulta otevřela dveře

---

5. 1. 2018



Vánoční prázdniny uběhly jako voda a otevřely se dveře do nového roku. Tedy přesněji – dveře otevřela hned v prvním lednovém týdnu moje oblíbená trojka. Trojkou myslím Třetí lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze 10. A proč je pro mě oblíbená? Trojka je přece číslo vyjadřující mentální schopnosti a studijní potenciál, bystrý intelekt, energii, chápavost, vnímavost, originalitu, optimismus a radost ze života. Vyznačuje se také silou, nezávislostí, jistotou a schopností postarat se sama o sebe. Trojka se ráda obklopuje lidmi. A pro toho, kdo nemá rád numerologii, tak všechno důležité je také na tři – tři králové, tři mušketýři, tři sestry, tři oříšky pro popelku, tres faciunt collegium...



V pátek v poledne jsem tedy dorazila na fakultu. Asi jsem neměla sama tenhle geniální nápad, protože se nás v Syllabově posluchárně vystřídalo kolem 650 zájemců o magisterské studium. Nikdy jsem neslyšela mluvit anděla, tak jsem na něho chtěla jít. Anděla tedy. Ano, profesora Anděla, stávajícího děkana fakulty. Nakonec jsem ale začala s první pomocí. Ale ne, nikdo tam neodlel. Jen jsem vyrazila do 6. patra, kde jsme si vyzkoušeli poskytnutí první pomoci. Úplně super. Asi půjdu po škole na ARO budít nebo uspávat lidi. Nebo možná na chirurgii. Na druhém patře jsem si totiž zašila ránu na modelovi. Nebyl to ale ten sympatáček s nabušenými svaly, kterých se kolem točilo mezi učiteli několik, ale jen cvičný model. Přesto naprosto hustý!



Dalo se jít i na kliniky (gynekologicko-porodnickou, oční, II. internu a radiodiagnostickou), ale já jsem už běžela do přízemí. Mezitím totiž začalo v Syllabovce (to je jejich velká posluchárna, pojmenovaná po slavném internistovi) povídání. Moc na řečičky nejsem, ale tady zrovna mluvil profesor Widimský, který bude od února novým děkanem, a má naprosto bezva představu o tom, jak ještě víc zatraktivnit jejich integrovanou výuku. Prostě medik u nich zbytečně nesedí nad nudnými knihami až někam do třetáku, ale už v prvním ročníku si podává dveře s pacienty.



Líbilo se mi taky, jak nás přivítal proděkan Marx, který má na starosti výuku. Pogratuloval nám za dobré rozhodnutí, že jsme na fakultu přišli, a vyslovil přesvědčení, že bude následovat další dobré rozhodnutí, a to podání přihlášky ke studiu a přijetí. Tedy aspoň u mě je to jasný. Jestli mě vezmou, tak se mě příštích šest let nezbaví. Obávám se ale, že nebudu sama. Po jeho přednášce jsme ho zasypali spoustou dotazů.



A víte, že tam mají medicí svůj spolek? Říká si, jak jinak, zase trojka, Trimed. Jeho členové mají na fakultě slovo úplně ve všem. Vlastně i ty „otevřené dveře“ zorganizovali oni. Samozřejmě pořádají i ples fakulty a spoustu úžasných věcí. Předseda Trimedu David Magvinet o nich zasvěceně mluvil a zaujal mne i Pavel Dohnálek, který má na starosti výměnné zahraniční pobyty studentů přes IFMSA. Na vědecké pobyty se tam jezdí už od druháku, na klinické stáže po třetáku. Každý rok tak odjede do zahraničí 350 studentů, to znamená, že šanci má prakticky každý. Jak kluci domluvili, přihlásilo se do posluchárny na bruslích, v dresech a helmách několik Jágrů, tedy členů hokejového klubu HC Trimed Praha. Jestli budou chtít, půjdu jim dělat od podzimu roztleskávačku.



V 16 hodin jsem šla na biochemii. Pan docent Trnka si stříhl přednášku. Teda vlastně se o přednášku nejednalo. Promítal nám různé otázky, o kterých jsme si povídali. Kéž by se to od něj naučili i profesori na gymnáziu. Chemie by byla hned srozumitelnější.

A závěr? Jdu tam.



*Podle Anety H. zpracovala Monika Arenbergerová*